

Dosarul nr. 2ra-1483/2019

Prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Central(jud. D. Băbălău)
Instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Cotorobai, I. Țurcan, M. Anton)

DECIZIE

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către Aliona Armaș,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Aliona Armaș împotriva Întreprinderii de Stat Compania Aeriană „Air Moldova”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat Compania Aeriană „Air Moldova”, casată hotărârea din 14 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și pronunțată o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 06 iunie 2018 Aliona Armaș a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS CA „Air Moldova”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că la 05 februarie 2018 a procurat bilete tur-retur pentru direcția Chișinău-Verona, Verona – Chișinău, prin intermediul curselor aeriene nr.9U 885 din 28 februarie 2018 și respectiv, nr.9U 886 din 16 aprilie 2018, efectuând achitarea echivalentului prețului biletelor în valoare de 3855 lei.

A indicat că la momentul încheierii contractului i-a fost eliberată confirmarea prin care se atestă achitarea integrală a prețului, informație referitoare la numărul biletului și nemijlocit datele privind călătoriile.

Reclamanta a specificat că primul segment al călătoriei a fost asigurat de transportator fără devieri, însă abateri au survenit la asigurarea executării corespunzătoare a cursei retur – Verona- Chișinău.

Astfel, la 16 aprilie 2018 ziua când urma a fi efectuat zborul de retur pe ruta Verona-Chișinău, reclamanta s-a prezentat la aeroport mai devreme de ora stabilită

pentru zbor, conform regulilor prevăzute de transportator.

A relatat că la ora 08:50 aeronava, conform orarului de zbor și a timpului indicat în biletul electronic nr.5722403653202 urma să decoleze de pe aeroportul din orașul Verona și să aterizeze pe Aeroportul Internațional Chișinău la ora 11:50, însă acest fapt nu a avut loc, iar reclamanta nu a fost anunțată despre reținerea zborului.

Deci, îmbarcarea la cursa 9U 0886 Verona-Chișinău a început la ora 11:30, iar zborul respectiv la ora 12:10.

A specificat că deoarece pârâțul ÎS CA „Air Moldova” nu a respectat orarul zborului reclamanta a ajuns la destinație cu o întârziere mai mult de trei ore.

Reclamanta a invocat că în temeiul pct.16 lit. a), pct. 17, pct.18 lit. a),pct. 25 lit. a) și pct.26 din Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin hotărârea Guvernului nr.836 din 08 noiembrie 2012, pasagerii au dreptul să primească o compensație de 250 euro, mese și băuturi răcoritoare, apeluri telefonice gratuite.

În vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă, la data de 19 aprilie 2018, reclamanta a expediat în adresa ÎS CA „Air Moldova” o cerere prin care a solicitat achitarea compensației corespunzătoare întârzierii, iar la 14 mai 2018 a primit un răspuns prin care ultima a recunoscut întârzierea zborului și faptul creării unor incomodități, motivând reținerea cursei preconizate prin necesitatea asigurării securității zborului fără a da curs solicitării din 19 aprilie 2018, fapt care reprezintă un refuz pentru plata compensației în modul stabilit de legislația în vigoare.

A solicitat încasarea compensației pentru întârzierea zborului la cursa aeriană 9U 886, ruta Verona- Chișinău din 16 aprilie 2018 în mărime de 250 de euro; a prejudiciului moral în sumă de 2 000 de lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 13,90 de lei.

Prin hotărârea din 14 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central acțiunea a fost admisă parțial; a fost încasat de la ÎS CA „Air Moldova” în beneficiul Alionei Armaș suma de 250 de euro cu titlu de compensație pentru întârzierea zborului, convertiți în lei moldovenești, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei la data executării hotărârii, a cheltuielilor de judecată în mărime de 13, 90 de lei; în rest acțiunea înaintată cu privire la încasarea prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 19 decembrie 2018 ÎS CA „Air Moldova” a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 14 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, solicitând casarea acesteia cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de ÎS CA „ Air Moldova”, s-a casat hotărârea din 14 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central și s-a emis o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

La 06 iunie 2019 Aliona Armaș a declarat recurs împotriva deciziei din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și pasibilă casării, deoarece instanța a încălcat normele de

drept material și a apreciat arbitrar probele.

Astfel, a menționat că prima instanță corect a concluzionat despre necesitatea admiterii pretenției privind încasarea compensației din contul pârâtului, or, conform orarului de zbor și a timpului indicat în biletul de zbor nr.5722403653202 aeronava urma să decoleze la 16 aprilie 2018 ora 08:50 de pe aeroportul din orașul Verona și să aterizeze pe Aeroportul Internațional Chișinău la ora 11:50, însă acest fapt nu a avut loc, iar motivele reținerii zborului nu au fost anunțate.

Mai mult, în cadrul examinării cauzei în prima instanță, însăși ÎS CA „Air Moldova” a confirmat faptul reținerii zborului.

Totodată consideră în contradicției cu circumstanțele cauzei, argumentele instanței de apel expuse în deciziei cu referire la faptul că defecțiunea tehnică a aeronavei ÎS CA „Air Moldova” este o circumstanță excepțională care a dus la imposibilitatea îndeplinirii cursei la ora stabilită din cauza pericolului de securitate a zborului și pe cale de consecință aceasta exclude vinovăția operatorului aerian. Or, la materialele cauzei intimatul ÎS CA „Air Moldova” nu a prezentat nici o probă pertinentă și concludentă care ar dovedi faptul că anume defecțiunea tehnică a aeronavei invocată de ÎS CA „Air Moldova” a fost o circumstanță excepțională care a dus la imposibilitatea îndeplinirii cursei la ora stabilită din cauza pericolului de securitate a zborului.

De asemenea a conchis că instanța de apel la examinarea litigiului dedus judecății eronat a aplicat prevederile pct.14 din Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcarea și anulării sau întârzierii prelungite a zborului aprobat prin hotărârea Guvernului nr.836/2012, deoarece normele date reglementează situațiile de exonerare a operatorului aerian la plata compensației în conformitate cu capitolul V din Regulamentul menționat în caz de anulare a zborului, iar prin cererea de chemare în judecată a fost solicitat achitarea compensației în legătură cu faptul că zborul efectuat în cadrul cursei 9U 0886 pe ruta Verona-Chișinău din 16 aprilie 2018 a fost efectuată de intimat cu o întârziere de peste 2 ore și nicidecum nu a fost anulat.

A considerat reclamanta că întârzierea zborului cursei 9U 0886 pe ruta Verona - Chișinău din 16 aprilie 2018 cu o durată de peste 2 ore nu poate fi calificată ca fiind rezultatul unui impediment în afara controlului ÎS CA „Air Moldova” în sensul art.1420 alin. (1) Cod civil, or ,transportatorul din momentul constatării presupusei defecțiuni tehnice (16 aprilie 2018, ora 02:00) și până la (16 aprilie 2018, ora 07:15) nu a întreprins nici o măsură pentru a evita consecințele impedimentului constatat și, respectiv pentru a asigura buna executare a obligațiilor contractuale fapt confirmat prin certificatul de dare în exploatare prezentat de ÎS CA „Air Moldova”.

A mai indicat că termenul de 5 ore și 15 min. care s-a scurt din momentul constatării presupusei defecțiuni tehnice a fost unul rezonabil pentru ca intimatul să asigure înlăturarea presupuselor defecțiuni tehnice și respectiv evitarea consecințelor acestui impediment care, în viziunea transportatorului aerian în mod direct a dus la încălcarea termenului de transportare asumat prin contractul de transport de persoane anexat la materialele cauzei.

Astfel, prin faptul că ÎS CA „Air Moldova” în acest termen rezonabil nu a întreprins nici o acțiune pentru înlăturarea presupuselor defecțiuni tehnice, consideră recurenta că vinovăția transportatorului pentru efectuarea zborului cu întârziere îi este

imputabilă în mod incontestabil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 11 aprilie 2019, iar recursul a fost declarat la 06 iunie 2019, ceea ce denotă că cererea de recurs a fost depusă în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 11 septembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul declarat de Aliona Armaș admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de 5 contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de către Aliona Armaș, va casa decizia instanței de apel și va menține hotărârea primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 118 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, stabilește că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) - (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la relevanța, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar

toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficientă pentru soluționarea cauzei.

Materialele cauzei denotă că la 05 februarie 2018 Aliona Armaș a procurat biletul electronic nr. 5722403653202 tur-retur pe ruta Chișinău - Verona, Verona-Chișinău, pentru cursele aeriene nr.9U 885 din 28 februarie 2018 și respectiv nr.9U 886 din 16 aprilie 2018, efectuând achitarea echivalentului biletelor în valoare de 3855 de lei (f.d.12-13).

Totodată, s-a constatat că conform tichetului de îmbarcare, la 16 aprilie 2018 ora 08:50, aeronava urma să decoleze de pe aeroportul din orașul Verona și să aterizeze pe Aeroportul Internațional Chișinău la ora 11:50 (f.d.11), însă îmbarcarea la cursa dată a început la ora 11:30, iar zborul respectiv a fost la 12:10.

Ca urmare, Aliona Armaș a ajuns la destinație - Aeroportul Internațional Chișinău cu o întârziere mai mare de 3 ore.

Dat fiind faptul că ÎS CA „Air Moldova” nu și-a onorat obligațiile asumate în biletul de călătorie, la 19 aprilie 2018 reclamanta Aliona Armaș a expediat în adresa ÎS CA „Air Moldova” o reclamație, solicitând încasarea din contul ultimei în beneficiul său a compensației în sumă de 250 euro (f.d.16-17), însă prin răspunsul din 14 mai 2018 ÎS CA „Air Moldova” deși a recunoscut faptul întârzierii zborului, în final a refuzat să achite compensația de 250 euro, motivând că întârzierea zborului s-a datorat necesității asigurării securității zborului (f.d.45).

Înaintând prezenta acțiune în judecată împotriva ÎS CA „Air Moldova”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții, Aliona Armaș a solicitat încasarea din contul ÎS CA „Air Moldova” a compensației în mărime de 250 de euro, a prejudiciului moral în sumă de 2000 de lei și a cheltuielilor de juridică în mărime de 13, 90 de lei.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia admiterii parțiale a acțiunii și încasării din contul ÎS CA „Air Moldova” în beneficiul Alionei Armaș a compensației în mărime de 250 de euro și a cheltuielilor de judecată în sumă de 13,90 de lei, în rest a respins acțiunea.

Instanța de apel, verificând temeinicia și legalitatea hotărârii primei instanțe, a admis apelul declarat de ÎS CA „Air Moldova”, a casat hotărârea din 14 decembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Central și a pronunțat o hotărâre nouă, de respingere a acțiunii.

În acest sens instanța de apel a conchis că întârzierea cursei Verona-Chișinău din 16 aprilie 2018 s-a datorat defecțiunii tehnice a aeronavei a ÎS CA „Air Moldova”, circumstanță care a dus la imposibilitatea îndeplinirii cursei la ora stabilită din cauza pericolului de securitate a zborului, circumstanță pe care legislatorul o califică ca fiind întemeiată, ce justifică reținerea cursei sus indicate, or operatorul aerian nu și-a putut asuma în mod nepremeditat și iresponsabil operarea cursei cu o aeronavă care avea o neconformitate tehnică și care putea duce la o prăbușire a eventualului aparat de zbor.

Totodată a fost invocat că ÎS CA „Air Moldova” poate fi supusă răspunderii și reparării prejudiciului cauzat doar cu vinovăție, însă la caz nefiind constatată vinovăția companiei aeriene, circumstanță de fapt și de drept care exclude achitarea compensației.

Instanța de recurs constată, însă, că instanța de apel a dat o apreciere eronată materialului probator anexat la dosar care a dus la soluționarea greșită a cauzei, pe

când prima instanță, justificat și amplu argumentat, cu pronunțarea asupra tuturor aspectelor importante și cu trimitere la probele administrate, având în susținere cadrul legal aplicabil în speță, corect a ajuns la concluzia admiterii parțiale a acțiunii.

Astfel, în susținerea opiniei date se vor reține prevederile art. 16 lit. e) din legea privind protecția consumatorului nr.105-XV din 13 martie 2003, care stipulează că consumatorul, la încheierea contractelor, are dreptul de a fi despăgubit pentru daunele cauzate de produsele, serviciile care nu corespund cerințelor prescrise sau declarate ori clauzelor contractuale.

Art. 21 alin. (1) din aceeași lege, stabilește că prestatorul (executantul) obligat să asigure prestarea serviciului (executarea lucrării) în termenele și condițiile stabilite în reglementările specifice în domeniu sau stipulate în contractul de prestare a serviciului (executare a lucrării).

Conform art. 24 din legea privind protecția consumatorului nr.105-XV din 13 martie 2003, consumatorii au dreptul de a fi informați, în mod complet, corect și precis, asupra caracteristicilor produselor și serviciilor oferite de către agenții economici astfel încât să aibă posibilitatea de a face o alegere rațională, în conformitate cu interesele lor, între produsele și 7 serviciile oferite și să fie în măsură să le utilizeze, potrivit destinației acestora, în deplină securitate.

Art. 980 alin. (1) Cod civil (în vigoare la momentul de referință), prevede expres că prin contractul de transport, o parte (cărauș, transportator) se obligă față de cealaltă parte (pasager sau client) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte încărcătura la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită.

În temeiul art. 987 alin. (1) Cod civil (în vigoare până la 01 martie 2019), transportul de persoane include operațiunile de îmbarcare, transport și debarcare.

Conform art. 988 alin. (1) din codul menționat, căraușul este ținut să repare prejudiciul cauzat pasagerului, cu excepția cazului când acest prejudiciu este rezultatul unei forțe majore, al stării de sănătate a pasagerului sau al faptei acestuia.

La caz este relevant de a indica și prevederile pct. 1 lit. c) din Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 836 din 08 noiembrie 2012, din care rezultă că prezentul Regulament stabilește condițiile în care pasagerii transportului aerian își pot exercita drepturile minime atunci când zborul este întârziat.

În sensul prevederilor pct.16 lit. a) și 17 din Regulamentul menționat, în oricare din cazurile în care un operator aerian anticipează o posibilă întârziere a unui zbor peste ora de plecare prevăzută, după cum urmează timp de două ore, în cazul zborurilor de 1500 kilometri sau mai puțin, pasagerii trebuie să primească o compensație în conformitate cu prevederile capitolului V din prezentul Regulament.

În conformitate cu prevederile capitolului V pct.18 lit. a) din prezentul Regulament, când se face trimitere la prezentul capitol, pasagerii primesc o compensație în valoare de 250 euro pentru toate zborurile de 1500 kilometri sau mai puțin.

Raportând normele citate la materialele cauzei, instanța de recurs conchide că prima instanță corect a ajuns la concluzia admiterii pretenției privind încasarea compensației pentru întârzierea zborului la cursa aeriană 9U 0886, ruta Verona-

Chișinău din 16 aprilie 2018 în mărime de 250 euro și întemeiat a dispus încasarea din contul ÎS CA „Air Moldova” în beneficiul Alionei Armaș a sumei respective, or, conform orarului de zbor și a timpului indicat în tichetul de îmbarcare aeronava urma să decoleze la 16 aprilie 2018 ora 08:50 de pe aeroportul din orașul Verona și să aterizeze pe Aeroportul Internațional Chișinău la ora 11:50, fapt însă ce nu a avut loc.

Mai mult, însăși ÎS CA „Air Moldova” a confirmat faptul reținerii zborului în cadrul procesului de judecată, iar conform art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat, cu atât mai mult că dreptul de compensare pentru pasageri reprezintă un principiu, iar derogarea de la acesta se face doar dacă circumstanțele invocate de operatorul aerian pot fi calificate, în baza probelor prezentate de către acesta, ca excepționale, condiție însă ce nu se atestă la caz.

Ca urmare nu poate fi reținută concluzia instanței de apel precum că întârzierea cursei Verona-Chișinău din 16 aprilie 2018 s-a datorat defecțiunii tehnice a aeronavei a ÎS CA „Air Moldova”, circumstanță care a dus la imposibilitatea îndeplinirii cursei la ora stabilită din cauza pericolului de securitate a zborului, deoarece, la materialele cauzei nu sunt anexate probe veridice și pertinente care ar confirma faptul că anume defecțiunea tehnică invocată de ÎS CA „Air Moldova” a reprezentat o circumstanță care a dus la imposibilitatea îndeplinirii cursei la ora stabilită din cauza pericolului sporit a zborului.

Or, conform practicii constante a Curții de Justiție a Uniunii Europene (autoritatea competentă de a interpreta prevederile Regulamentului sus-indicat), operatorul aerian poate fi exonerat de răspundere doar dacă dovedește că întârzierea se datorează unor împrejurări extraordinare care nu ar fi putut fi evitate chiar dacă fuseseră luate toate măsurile rezonabile.

Astfel, operatorul aerian ÎS CA „Air Moldova” nu a prezentat probe confirmative în sensul art. 118 Cod de procedură civilă care să confirme că a întreprins și a luat toate măsurile rezonabile pentru a evita întârzierea zborului la cursa aeriană 9U 886, ruta Verona – Chișinău din 16 aprilie 2018.

Mai mult, defecțiunea tehnică invocată de operatorul aerian se atribuie la categoria circumstanțelor imputabile primului, și nu sunt calificate drept circumstanțe excepționale, exoneratoare de răspundere, or, problemele tehnice descoperite cu ocazia lucrărilor de întreținere a aeronavei sau din cauza deficiențelor în cadrul acestor lucrări nu pot constitui, prin ele însele, împrejurări excepționale.

În acest sens urmează a fi respins argumentul instanței de apel referitor la faptul că dispozițiile hotărârii Guvernului nr.836 din 08 noiembrie 2012 nu prevăd un drept la compensație în caz de reținere a zborului, ci doar în caz de anulare sau refuz la îmbarcare, deoarece pct.18 lit. a) al capitolului V din Regulamentul privind compensarea și asistența pasagerilor în eventualitatea refuzului la îmbarcare și anulării sau întârzierii prelungite a zborurilor, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 836 din 08 noiembrie 2012, stabilește expres că pasagerii transportului aerian primesc o compensație stabilită conform distanței parcurse „pentru toate zborurile”, sumă ce include distanța de la locul de plecare până la locul destinației.

Circumstanțele respective în plus justifică temeinicia pretenției Alionei Armaș privind încasarea compensației pentru întârzierea zborului în sumă de 250 euro, care corect a fost admisă de către prima instanță și greșit a fost respinsă de către instanța de

apel.

De asemenea, Colegiul reține ca fiind justă și aprecierea de către prima instanță precum că cerința reclamantei privind încasarea prejudiciului moral este neîntemeiată, din motiv că nu au fost prezentate probe în acest sens.

Totodată, instanța ține să menționeze, că, simpla constatare a încălcării dreptului, prezintă prin sine o stisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral, fapt invocat și în practica constantă a CEDO.

Cu referire la prevederile art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată, astfel, fiind justificată și solicitarea Alionei Armaș cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, respectiv prima instanță corect a dispus încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 13,90, or, la materialele cauzei sunt probe întru confirmarea acestora.

În conexiunea celor relatate se constată că instanța de apel nu a calificat corect, din punct de vedere juridic, acțiunile cu care a fost învestită, ce a dus la emiterea unei soluții greșite, pe când prima instanță în mod temeinic și legal a admis parțial acțiunea depusă de Aliona Armaș.

Distinct de cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) Codul de procedură civilă, Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,
d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Aliona Armaș.

Se casează decizia din 11 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 14 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Aliona Armaș împotriva Întreprinderii de Stat Compania Aeriană „Air Moldova”, intervenient accesoriu Agenția pentru Protecția Consumatorilor și Supravegherea Pieții cu privire la încasarea prejudiciului material, moral și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Victor Burduh

Galina Stratulat